

Wybrane wiadomości na temat zaimków

Hałcnowski zaimek osobowy, podobnie jak rodzajnik nieokreślony, wykazuje wiele zbieżności z zaimkiem standardoniemieckim. Najważniejszą różnicą jest brak genetiwu. Wiele form jest wręcz identycznych z niemieckimi, np. *es, vir, ihr, mir, dir*. Nieznane w standardzie (ale w dialektach owszem) jest przyłączenie zaimka do odmienionej formy czasownika, głównie w pytaniach i zdaniach z inwersją; dotyczy to nie tylko drugiej osoby, ale też pierwszej, np.: *Hörst, vih de fehgel schein zinga?* 'Słyszysz, jak ptaki pięknie śpiewają?', *Vi feil kücher wellst?* 'Ile chcesz bułek/ciast?'. *Mörgrn fuohrch in de schtot.* 'Jutro pojedę do miasta'. Zasadniczo podmiot w hałcnowskim zawsze występuje, więc w podanych przykładach można domyślać się złączenia końcówki drugiej osoby l. poj. *-st* i zaimka *dü*.

	1SG	2SG	3SG.M	3SG.F	3SG.N	1PL	2PL	3PL
nominativus	(e)ich, -ch	dü, -t	har, ar	zeh	es	vir	ihr	zeh
dativus	mir, mer	dir	ihm, ehm	ihr	ihm, ehm	ens	äuX	ihn
accusativus	mich	dich	ihn, ehn, ahn, ühn	zeh	es	üns, ens	äuch, äuX	zeh

Zaimek zwrotny w hałcnowskim jest nieodmienny i dla wszystkich osób przyjmuje formę *zich/ziX*. Jest to kolejny przykład na rozbieżność między standardem niemieckim a etnolektem.

Zaimek dzierżawczy generalnie przyjmuje końcówki podobne do rodzajnika lub pozostaje nieodmienny. Podobnie jak zaimek zwrotny jest w trzeciej osobie niezależny od rodzaju, także zaimek dzierżawczy nie zmienia form w trzeciej osobie liczby pojedynczej, przyjmując dla każdego rodzaju formę *zei*.

	M	F	N	PL
nominativus	mei	mei	mei	mei
dativus	me(i)m, mei	mei, mein(e)r	me(i)m, mei	me(i)n, mei
accusativus	mei, me(i)n	mei	mei	mei

personal pronouns	(e)ich	dü	har, ar	zeh	es	vir	ihr	zeh
possessive pronouns	mei	dei	zei	zei	zei	üns(er)	äu(e)r	ihr